

شفافیت بهترین راه مقابله با مدرک فروشی در مراکز فنی و حرفه ای

مهمان برنامه صف اول چهاردهم آذر رئیس سازمان فنی و حرفه‌ای کشور بود. در این برنامه محورهای مختلفی از جمله برخورد با فروش مدارک مراکز فنی و حرفه‌ای بررسی شد.

به گزارش خبرگزاری صدا و سیما، مهمان برنامه صف اول چهاردهم آذر رئیس سازمان فنی و حرفه‌ای کشور بود.

بیشتر بخوانید: اخباری که در وبسایت منتشر نمی‌شوند!

در این برنامه محورهای مختلفی از جمله برخورد با فروش مدارک مراکز فنی و حرفه‌ای بررسی شد.

مقدمه مجری: امشب قصد داریم در خصوص دانشگاه فنی حرفه‌ای ایران بعنوان یکی از دانشگاه‌های مهارت محور که قرار بود شعار نزدیکی صنعت و دانشگاه را در کشور محقق بکند و با توجه به تغییر و تحولات، توسعه فناوری، رشد فناوری و بازارهای جدید و وجود مشاغل جدید و آن نیازی که در حوزه مشاغل و حرفه‌های جدید وجود دارد در دانشگاه‌هایی همچون دانشگاه فنی حرفه‌ای که دانشگاه مهارت محور است ایجاد و تقویت بشود. قصد داریم در رابطه با این موضوع صحبت کنیم.

سوال: با خود عبارت سازمان شروع بکنیم، فنی و حرفه‌ای، قاعدتا در برداشت اولیه این است که یک دانشگاهی است که دارد مهارت محوری کار می‌کند و رشته‌های فنی را قاعدتا کار می‌کند، بد نیست همین ابتدا برای بینندگان یک توضیح بدهید فضا را روشن بکنید که دقیقا الان دارید چه کار می‌کنید؟ روی چه رشته‌هایی کار می‌کنید؟ این رشته‌ها چقدر متناسب با فضای آموزشی و نیاز بازار کار کشورمان است؟

محمدی: من از شما اول یک سوال می‌پرسم شاید بینندگان هم برایشان جذاب باشد، شما خودتان فکر می‌کنید چقدر آموزش مازاد دیدید؟ آموزشی که به دردتان نمی‌خورد؟ امروزی که دارید کار می‌کنید چه آموزش‌هایی به دردتان می‌خورد حساب کنید آن آموزش‌هایی که به درد شما نمی‌خورد چند سال از زندگی شما را گرفته است؟

سوال: اجازه بدهید پاسخ شما را با یک مقاله‌ای که اخیرا فکر می‌کنم فوریت بود چاپ کرده بود می‌گفت که در دنیا الان شرکت‌های بزرگ وقتی می‌خواهند نیروها را استخدام بکنند دیگر نگاه به مدرک تحصیلی فرد نمی‌کنند، نگاه می‌کنند که فرد خودش در چه رشته‌هایی رفته روی خودش سرمایه گذاری کرده و آموزش دیده است، طبیعتا خدارا شکر فکر می‌کنم این رویکرد و رویه در کشور ما هم دارد جا می‌افتد یعنی الان می‌بینید در تبلیغات مختلف دوره‌های ام بی‌ای، دی بی‌ای و و و خیلی هم طرفدار دارد و جوان‌ها می‌روند خودشان برای این که خودشان را از لحاظ علمی و فنی تقویت بکنند می‌روند هزینه می‌کنند شرکت می‌کنند، این خیلی با ارزشتر از آن نظام آموزشی است که شاید آن چیزی که مورد نیاز من باشد در بازار کار، شاید از نظر من نمی‌دانم باید کارشناس این حوزه نظر بدهد، ولی شاید یک درصد پائینی از نیاز من را تامین کند و من باز باید بیایم بروم دوره‌های تکمیلی را طی بکنم.

محمدی: حرف شما درست است. ما در دنیا یک چیزی داریم به نام آموزش‌های غیررسمی که متولی آن هم این سازمان‌هایی مثل ما هستند سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای کشور، و یک دوره‌هایی هم داریم بعنوان آموزش‌های رسمی، متولد آن مدارس و دانشگاه و این‌ها هستند و در دنیا اشاره کردید بیش از ۸۰ درصد مشاغل را عموما می‌آیند با این مدل

انتخاب می‌کنند، الان ۷۰-۸۰ درصد مشاغل را با این مدل انتخاب می‌کنند یعنی با استفاده خودشان می‌گویند اسکیل وورکرها، می‌آیند مهارت شان را می‌سنجند و با این مدل استفاده می‌کنند. در ایران هم این نظام وجود دارد و در ۵۰ سال گذشته کار کرده همین سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای که ۵۰ سال قدمت دارد، در شورای عالی انقلاب اسلامی مصوبه اش سال ۵۹ آمده چند تا نهاد با هم تلفیق شدند و امروز سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای را داریم در قانون هم بعنوان متولی آموزش‌های غیررسمی تلقی می‌شود یعنی شما فرض کنید به دانش آموز یک آموزش‌هایی می‌دهید در دوران اجباری اش منتهی به این می‌شود که یک مدرک تحصیلی می‌گیرد در دانشگاه هم برای همان مدرک تحصیلی تعدادی کورس را می‌گذرانند و آموزش می‌بینند به این آموزش ما می‌گوییم رسمی و آکادمیک، ولی آن آموزشی که در نهایت فرد می‌آید یک دوره‌ای را آموزش می‌بیند که برود سر یک کسب و کاری، آن آموزش، آموزشی است که ما بعنوان آموزش‌های غیررسمی از آنها یاد می‌کنیم، آموزش‌های غیررسمی در دنیا متدهای مختلفی دارند، در بعضی از کشورها از ۱۵ سالگی بچه‌ها وارد آموزش‌های غیررسمی می‌شوند یعنی همزمان که دارند آموزش می‌بینند ۵۰ درصد آموزش نظری می‌بینند ۵۰ درصد آموزش عملی می‌گیرند و این آموزش‌های عملی و نظری تلفیقی می‌شود که فرد وقتی به ۱۸ سالگی می‌رسد اصطلاحاً می‌تواند برود یک کسب و کاری را شروع کند و بعد از آن اگر خواست می‌تواند برود دوره‌های آکادمیک را طی بکند تحصیلات تکمیلی خودش را انجام بدهد، سوالی که من از ابتدا از شما پرسیدم ناظر بر همین است باید امروز شما بعنوان یک مجری برنامه تلویزیونی یک فعال رسانه‌ای، نگاه بکنید ببینید که شاید لازم نبوده برای این که این شغل را داشته باشید خیلی از آموزش‌ها را طی بکنید اگر قرار بود که درست استعداد سنجی و هدایت تحصیلی بشوید آموزش‌های متعادل تری ولی اصطلاحاً متناسب تری را دریافت می‌کردید، ما در نظام آموزشی کشورمان با وجود این که زیرساخت‌ها را داشتیم و با وجود کارهای بزرگی که بعد از انقلاب اسلامی در آموزش‌های فراگیر اتفاق افتاده، ما در آموزش‌های فراگیر در ایران چه کار کردیم؟ تا روستاها آموزش‌ها را بردیم بخش عمده از جامعه ایران بی سواد بودند و سواد دار شدند و حتی در موضوع دانشگاه‌ها رفتیم کلی سرمایه گذاری کردیم و خیلی‌ها دارند از این مدارک تحصیلی استفاده می‌کنند من اسم این را بخشی اش را می‌گذارم شیدایی آموزشی یعنی رفتیم به یک سمت که همه بروید مدرک تحصیلی بگیرید به عنوان این که اشتغال پیدا می‌کنید در صورتی که این اعوجاج است اگر قرار بود که ما اشتغال را به بچه‌های خودمان بدهیم، باید در ساز و کارهای این آموزش‌ها و هدایت بخش عمده‌ای از آن به آموزش‌های مهارتی تجدید نظر می‌کردیم که دچار این نابسامانی و ناترازی در بازار عرضه و تقاضا نشویم.

سوال: یعنی ما اصلاً از ابتدا پایه را اشتباه گذاشتیم یعنی به بچه‌ها گفتیم بروید درس بخوانید که فردا دکتر و مهندس بشوید این عبارت اشتباهی است که همچنان هم متأسفانه در برخی خانواده‌های ما همچنان جاری است، درس بخوانید برای تکمیل شخصیت، درس بخوانید برای اجتماعی شدن بحث مهارت و اشتغال را کلاً در یک باب دیگری باید دید.

محمدی: موضوع مهارت یک موضوعی است که نیاز به مشارکت جدی همه اجزای زیست بوم اقتصادی اجتماعی و آموزشی دارد، شما می‌توانید دانشگاه را باز کنید مدرسه را باز کنید یک کلاس نظری برقرار کنید یکسری مسائل را بگویید، این عرضه محور است ولی کسی را که می‌خواهید برای یک مهارتی تربیت کنید که این برود یک شغلی را کسب بکند باید یک شایستگی‌های شغلی متعادل و متناسب با او داشته باشد. نیاز دارد به یک مشارکتی با زیست بوم‌های دیگر، با زیست بوم‌های اجتماعی و اقتصادی شما باید ارتباط داشته باشید مثلاً اگر می‌خواهید شما فردی تربیت بشود که بتواند در تاسیسات ساختمان در برق ساختمان کار کند یا فردی تربیت بشود که در آرایشگری موفق باشد در آشپزی موفق باشد

این باید نیاز بازار به او منتقل شود در یک زیست بوم اقتصادی در یک فعالیت همبندی بتواند تربیت بشود و با مشارکت جدی، ما در ایران، چون این را نتوانستیم فراهم کنیم امروز با یک ناترازی جدی روبرو هستیم خیلی‌ها آموزش می‌بینند تازه وقتی که فارغ التحصیل از دانشگاه می‌شوند یک دوره مهارتی باید طی کنند که اصطلاحاً فیت تو مارکت شوند و بتوانند وارد بازار بشوند.

سوال: پیش ما دو تا نتیجه بگیریم یکی این که اولاً ما سیاستگذاری و آن نظام آموزشی مان نیاز به بازنگری دارد و دوم این که خود مردم ضرورت دارد که آگاهی شان نسبت به این موضوع افزایش پیدا کند حالا یک مقدار برویم اختصاصی‌تر راجع به خود سازمان فنی و حرفه‌ای صحبت کنیم الان چقدر شعبه دارید؟ چقدر دانشجو دارید؟ چه کار می‌کنید؟ در چه رشته‌هایی فعالیت می‌کنید یک نمایی هم از سازمان فنی و حرفه‌ای بفرمایید و آن اختلافی که بین سازمان و دانشگاه فنی و حرفه‌ای است.

محمدی: ادبیات سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای با ادبیات دانشگاه و آکادمیک دو تا است شما در دانشگاه دانشجو دارید ما این جا هنرجو و کارآموز داریم، شما در دانشگاه دوره‌های طولانی مدت دارید می‌رسید به مدرک تحصیلی، اصطلاحاً می‌رسید به دگری ما در این جا می‌رسیم به گواهی سرتیفیکیت، دوره‌های کوتاه مدت است در دانشگاه‌ها عموماً عرضه محور است ما تقاضا محور هستیم یعنی ما حتی رشته‌هایی را ارائه می‌کنیم مثل جوش پلاستیک برای سپر، برای خودرو که این فرد بیاید این را یاد بگیرد فردا می‌تواند برود سپرساز شود و جذب بازار شود. ما یک تنوعی در استانداردها داریم در آموزش‌ها داریم در ۴۳۸ حرفه طبق استانداردهای - بین المللی.

سوال: بعد همه آنها هم فنی است؟

محمدی: نه خیلی متنوع است خدمات است کشاورزی است صنعت است، گردشگری است.

سوال: علوم انسانی را هم پوشش می‌دهید؟

محمدی: مثلاً مدیریت هتل ممکن است در آن باشد هتلداری، ما نمی‌توانیم بگوییم علوم انسانی، چون اساساً با دسته بندی دانشگاه که موضوع شناسانه است متفاوت است، این جا مرتبط با کار است.

سوال: همان نگاه مهارت محوری را باید داشته باشید؟--

محمدی: احسنت، نگاه مهارت محوری است، ما الحمدالله امروز ۷۰۰ مرکز دولتی داریم در ایران که در جغرافیای ایران تقریباً همه شهرستان‌های کشور وجود دارد که در ۱۲ میلیون متر مربع داریم این زیرساخت‌ها را و این آموزش‌ها را می‌دهیم و من ۱۲ هزار همکار فرهیخته دارم بخش عمده‌ای از این‌ها مریبان عزیز هستند که می‌رسم راجع به این مجموعه‌ها صحبت کنم.

سوال: شما یک نمای کلی به ما بدهید بعد ما بخش به بخش جلو برویم.

محمدی: در کنار ما، ما یک شرکای اجتماعی بزرگی داریم ما بیش از ۴۵ هزار مجوز صادره آموزشگاهی داریم بیش از ۲۰ هزار تا از این‌ها فعال هستند البته بیش از ۷۰ درصدشان در حوزه خدمات هستند از آموزش طلا و جواهر بگیرد تا

آموزش‌های آرایشگری، آشپزی، خیاطی و امثالهم، بیشتر این‌ها را بخش خصوصی وارد شده و خیلی هم بازارهای خوبی اند بعضی هایشان خیلی راحت می‌توانند فردی برود یاد بگیرد و مشاغل خویش فرما را هم انتخاب بکنند.

کد ویدیو دانلود فیلم اصلی

سوال: یک رشته‌ای می‌دیدم منشی مدیرعامل، بعد من اصلا فکر نمی‌کردم بعد که پیگیری کردم دیدم چه رشته پرمقاضی است که امور اداری را، نامه نگاری داخلی و خارجی و آن مسائلی که مدیر عامل با آن سر و کار دارد ایشان بعنوان یک دستیار بتواند آنها را انجام دهد، بعد که پرس و جو کردم دیدم چه متقاضی زیادی دارد و کسی فکرش را نمی‌کند.

محمدی: خیلی نکته خوبی را گفتید این زیست بوم بزرگی که من عرض کردم باید با باقی زیست بوم‌های آموزشی هماهنگ باشد، زیست بوم‌های آموزشی که در کشور وجود دارند یعنی با هنرستان‌ها و دبیرستان‌ها و با دانشگاه‌ها، الحمدالله بعد از گذر ایام و کسب تجارب در سال ۹۶ قانون نظام شورای عالی فنی حرفه‌ای کشور تصویب شده در مجلس شورای اسلامی و آنجا آمده یک شورایی را تحت نظر معاون اول محترم رئیس جمهور با حضور ۹ تا وزیر و اتاق بازرگانی، اتاق اصناف، اتاق تعاون شکل داده رسمیت داده به این زیست بوم یعنی گفته هر کسی در مخاطبین سنی خودش و با مدل‌های خودش انجام بدهد، اما هماهنگ، یعنی این مهارت یک سمفونی است یعنی شما باید فرد را در نقاط مختلف از او حمایت بکنید که بتوانید این کار را انجام بدهید پیشرفت این قانون و دبیرخانه اش و این‌ها مثل خیلی از بخش‌های دیگر در کشور پیشرفت خیلی شگفت‌انگیزی نبوده، اما کار خوبی هم انجام شده تا این حد که ما امروز نظام جامع صلاحیت حرفه‌ای و چارچوب صلاحیت حرفه‌ای در کشور را داریم این را گفتم برسم به آن نقطه شما، حتی یک منشی مدیرعامل، حتی یک نگهبان و یا هر کس دیگر در دنیا با این مدلی که ما امروز برخورد می‌کنیم برخورد نمی‌شود در دنیا نگهبان ویلا با نگهبان منزل با نگهبان برج تجاری این‌ها رده‌های مختلف دارند و شایستگی‌های مختلف دارند.

سوال: نیاز به مهارت‌های مختلف دارند؟

محمدی: بله اصطلاحاً یک نظام صلاحیت شغلی و حرفه‌ای در آنها برقرار است که فرد طبق مهارت‌هایی که کسب کرده و دانشی که کسب کرده اصلاً مهم نیست از چه مسیری، مسیر رسمی، غیررسمی، تجربی در هر مکانی هر زمانی، اصلاً مهم نیست، این در آن سطوح سنجیده می‌شود سطوح آن هم در ایران ۸ ساعت است از کارگر ساده شروع می‌شود کارگر ماهر، تکنسین ساده، تکنسین ارشد، کارشناس، با آن نظام شایستگی سنجیده می‌شود و مشخص می‌شود که شما در چه نقطه‌ای هستید برای این که به ذهن نزدیک‌تر شود، شما نظام مهندسی ساختمان را ببینید، یک مهندس مثلاً تاسیساتی که گرید سه دارد، رتبه سه دارد می‌تواند تا ساختمان ۴ طبقه را نظارت کند، رتبه ۲ تا ۱۱ طبقه، رتبه یک بالاتر، یک آرایشگر رتبه یک می‌تواند یک کارهایی بکند که یک آرایشگر رتبه سه نمی‌تواند آن کار را بکند یکنفر بعنوان تاسیساتی، شما در خانه خودتان دعوت می‌کنید، خانه شما ممکن است برج باشد، ممکن است یک ساختمان ویژه باشد، شما از کجا می‌خواهید بدانید که او صلاحیت دارد و بعد مسئولیت مدنی دارد، بعد حقوق و دستمزد او چگونه است مهارت دارد و این‌ها، پس ببینید یک جورایی این تعیین شغلی است.

سوال: یک نکته‌ای که این جا وجود دارد الان تا این جایش را خیلی خوب و در قالب استاندارد است، اما قبل از ورود به این حوزه البته الان من شنیدم یکی از دانشگاه‌های کشورمان دارد این کار را می‌کند، اصلا از بعد روانی و شخصیتی شما چطور ارزیابی می‌کنید که من مناسب آن شخصیت و مناسب آن مهارت، مناسب آن جایگاه هستم یا نه.

محمدی: بله استعداد سنجی را می‌فرمایید

سوال: هم بحث استعداد، هم متناسب بودن آن حرفه با توانمندی‌ها، روحیات، شخصیت آن فرد

محمدی: من یک توضیح دیگری بدهم، ما یک مفهومی داریم به نام حرفه که از چند شغل تشکیل شده، هر شغل از یک نظام شایستگی است مثلا حرفه برق کاری یک شغلی دارد برقکار ساختمان برای برقکار ساختمان شما باید مثلا برقکاری خانه را بلد باشید برقکاری تجهیزات جانبی را بلد باشید و این‌ها، یکی از نظامات شایستگی همه مشاغل اخلاق حرفه‌ای است، یکی از نظاماتش مهارت‌های نرم است ارتباط با افراد است، یکی از این‌ها حتی اصول کسب و کار است فرد بداند خودش و کسب و کارش را باید چطور مدیریت کند حتی رانندگان تاکسی‌ها، این‌ها نیاز به مهارت‌های تکمیلی دارند.

سوال: این‌ها الان در قالب فعالیت‌های شما دارد مدیریت میشود؟

محمدی: همه این‌ها الحمدالله یک خوشحالی دارد، یک ناراحتی دارد الحمدالله استاندارد هایش موجود است ما برای ۴۲۸ حرفه نزدیک به ۱۳ هزار استاندارد شغلی داریم و توانایی پاسخگویی داریم به این‌ها مثلا حتی در رشته سالمندیاری الان ما استاندارد داریم سالی دو سه هزار نفر می‌آیند با قراردادی که با ما نظام پزشکی و نظام پرستاری داریم آموزش می‌بینند لزوما یک سالمند یا پرستار نیست با یک دوره سه ماهه می‌تواند گواهی بگیرد و برود کار کند، اما این که چقدر این‌ها دارند اجرا می‌شوند و نظام‌های صلاحیت چطور انجام می‌شود پذیرش‌های این‌ها تدریجی است یعنی باید شکل بگیرد همین نظام مهندسی ساختمان تا پذیرش بشود ساختمان‌ها مهندسی ساز بشوند ۱۵ سال طول کشیده است

سوال: شما بعنوان متولی دارید پیگیری می‌کنید؟

محمدی: ما تنها متولی نیستیم، ما بخشی از این زیست بوم هستیم، شورای عالی نظام آموزش فنی و حرفه‌ای در ایران متولی شکل گیری این دبیرخانه هاست مراکز سنجش صلاحیت است و بعد از این که این ارائه دهندگان آموزش که عرض کردم خیلی هم مفصل هست در کشور آموزش‌ها را استاندارد کردن و آموزش دادن و نظامات سنجش کمک می‌گیرد که این نظام شکل بگیرد.

سوال: یک نمای کلی را با هم صحبت کردیم، برویم یک مقدار بخش بندی بکنیم ولی در هر بخشی دو سه دقیقه صحبت کنیم ساختار و امکانات، اساتیدی که دارید و آن محورها و محتواهای آموزشی و متناسب شدن با نیاز بازار کار و بعد با تعامل با صنعت و وسط این‌ها مسائل مرتبط را با هم صحبت می‌کنیم اول این که اگر راجع به کلیات فعالیت سازمان فنی و حرفه‌ای نکته‌ای دارید بفرمایید ولی در پایان این که الان در کدام رشته‌ها بیشتر تقاضا دارید در حوزه بانوان مان چه رشته‌هایی بیشتر مورد تقاضا هست در قسمت آقایان این را هم اگر یک اطلاعاتی بدهید.

محمدی: رشته‌های پرطرفدار معمولا آن رشته‌های خدماتی هستند ما یک شیب منفی دارید در رشته‌های صنعتی در کشور که دلایل متعددی دارد بالاخره رشته‌های صنعتی، یک بخش حقوق و دستمزدها سختی کار و این‌ها هست و واقعا الان

بازار تقاضای رشته‌های صنعتی خیلی زیاد است شما می‌توانید بروید در بعضی از این شهرک‌های صنعتی نگاه کنید ببینید ۵۰۰ نفر نیرو لازم دارد نمی‌تواند پیدا کنند خیلی دلایل متعددی دارد

سوال: چند تا را محوری می‌گویید تیتروار؟

محمدی: نظام اشتغال تک پارامتری نیست فقط مهارتی یکی حقوق و دستمزد است، افراد مقایسه می‌کنند حقوق و دستمزدی که در خدمات کسب می‌کنند و در مشاغل صنعتی و زمانی که باید بگذارند برای رشد در آنجا، من خودم یکی از ایده‌هایم این است که ما باید حتماً یک تبعیض‌های مثبتی را در این زمینه قائل بشویم صنایع و دولت همه همکاری بکنند که ما دچار این آفت نشویم، یکی دیگر این است که ما ۱۹ میلیون خانم داریم که در سن اشتغال هستند، اما شاغل نیستند و در دنیا رتبه خیلی بدی داریم از لحاظ اشتغال بانوان، یکی دلایلی همی چارچوب‌هایی است که گذاشتیم البته من خیلی جاها مثال زد، فکر کنم شما یادتان هست ما در شهرداری تهران که بودیم خانم‌ها را حتی بعنوان آتش نشان استخدام کردند شما ببینید از آتش نشان که سخت‌تر نیست، ما یک موانعی را ایجاد می‌کنیم برای مشارکت...

سوال: بخشی از آن هم بحث‌های فرهنگی است

محمدی: بله بخشی از آن فرهنگی است و بخشی از آن هم خیلی صریح سرکوب حقوق و دستمزد است یعنی بالاخره حقوق و دستمزدها متعادل نیست با آن وضعیتی که خیلی از مشاغل نیاز دارند و فرد حتی وقت‌ها بیکاری را بر کار کردن در آنجا ترجیح می‌دهد.

سوال: پس تقاضا در خدماتی زیاد است و در صنعت و این‌ها کمتر است حالا رشته‌ای و مصداقی می‌فرمایید؟

محمدی: بله، مثلاً رشته‌هایی که مرتبط با ساختمان و تاسیسات و رشته‌هایی که مرتبط با حوزه‌های حتی جدید، کامپیوتر و هوش مصنوعی و این‌ها است رشته‌های مرتبط با خدمات منزل، تعمیرات و این‌ها، این‌ها بیشتر است رشته‌هایی که فرد خویش فرما میتواند کار کند مثل انواع خیاطی‌ها، انواع آرایشگری‌ها، آشپزی‌ها.../

سوال: برآورد کردید فارغ التحصیل‌های فنی و حرفه‌ای چند درصدشان جذب بازار کار شدند؟

محمدی: با همین ایده‌ای که خدمت شما عرض کردم نه تنها مطمئن نمی‌شود گفت بخاطر مهارت شان جذب شدند، چون دلیل‌های دیگر می‌تواند داشته باشد نمی‌شود هم گفت که صرفاً بخاطر داشتن آن مهارت باز ماندند یا می‌روند ولی ما یک بررسی‌هایی که می‌کنیم از افراد می‌پرسیم می‌گوییم آیا شما بخاطر مهارت رفتی یا ارتقاء مهارت پیدا کردید، شغل پایدار شده یا نه ربطی به مهارت نداشته؟ بیش از ۵۰ درصد عقیده دارند که با مهارت شان رفتند سر شغل جدید و به نظرم آمار خوبی است.

سوال: آمار جهانی و نرم جهانی اش چطور است؟

محمدی: من آمار جهانی اش را اطلاعی ندارم، ولی به نظرم با توجه به این که زیست بوم اشتغال و آموزش در ایران به شدت متشتت است و همبند نیست که من دلایل آن را می‌گویم این‌ها باید به همدیگر وصل شوند، این بازارهای تقاضا و عرضه و الان هنوز چندان وصل نیستند سامانه‌هایی دارد شکل می‌گیرد اصطلاحاً وب سرویس‌هایی دارد شکل می‌گیرد که کمک بیشتری می‌کند به بنگاه‌های کاربایی به نهادهایی که اصطلاحاً دارند تسهیل‌گری می‌کنند، مشاوره می‌دهند

در اشتغال که افراد بتوانند تقاضای دقیق خودشان را برای آموزش جذب کنند ما الان گروه‌های زیادی داریم که مثلاً می‌روند با یک شرکتی مذاکره می‌کنند آن فرد می‌گوید مثلاً من ۲۰ تا جوشکار می‌خواهم در فلان جا می‌آید با فنی حرفه‌ای ما توافق می‌کند این‌ها را تقویت می‌کند تحویل می‌دهد گروه‌های متعددی این طور داریم...

سوال: یک نکته‌ای که الان وجود دارد، من بیشتر نگاه ابهام به آن دارم، فروش مدارک تحصیلی سازمان فنی و حرفه‌ای است، شما چند وقت است رئیس سازمان فنی و حرفه‌ای هستید؟

سؤال: شما الان چند وقت است که رئیس سازمان فنی و حرفه‌ای کشور هستید؟

محمدی: دو ماه است.

سؤال: در این دو ماه، ارزیابی شما چه بوده است، بررسی کرده اید ببینید واقعیت دارد و چطوری است؟

محمدی: بالاخره در هر مسیری اگر نظارت‌ها کفایت نکند، مطمئناً انحراف رخ می‌دهد. راه حل این است که ما سازمان را داده محور کنیم. یعنی فرد از زمانی که وارد دوره می‌شود، ثبت نام می‌شود، آموزش می‌بیند، تا زمانی که معرفی به سنجش می‌شود، سنجش می‌شود و گواهی را می‌گیرد، با یک استاندارد این کار را انجام بدهد.

سؤال: و همه اینها در جاهایی شفاف ثبت شود؟

محمدی: بله دیشب قانون آن در مجلس تصویب شد. امسال با یک فرآیندی اساساً وارد تنظیم گری کل این بازار شدیم تا چند اتفاق را حل کنیم، شاید اولین آن همین شفافیت بود. چون رابطه ما با آموزشگاه‌های دولتی و آزاد، خیلی وقت‌ها مبتنی بر یک رابطه عرضه و تقاضا، مبتنی بر درآمد و هزینه نبود، دچار یک مشکلاتی می‌شدیم. سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای بعنوان بودجه هزینه اداره می‌شد، یعنی دولت یک بودجه‌ای به ما می‌دهد، ما یک زیرساختی دست ما است، آموزش رایگان است، یک حقوق بسیار کم در حد چند ده هزار تومان، بعنوان ثبت نام و سنجش از افراد گرفته می‌شد. اصلاً به این هم ربطی نداشت که فرد دهک اش چند است، فرد چه آموزشی می‌بیند، چند ساعت می‌بیند، در دولتی می‌بیند، در خصوصی می‌بیند. امسال یک قانونی را به مجلس پیشنهاد داده ایم.

کد ویدیو دانلود فیلم اصلی

سؤال: الان شما خودتان برخورد کرده اید با فروش مدرک؟

محمدی: باید این را توضیح بدهم. قطعاً بوده است.

سؤال: چرا بازرسی‌ها الان ورود نمی‌کنند؟

محمدی: ورود کرده اند.

سؤال: الان خبرنگارهای ما گفته اند که چند بار تماس گرفته اند با مجموعه شما، درخواست کرده اند و شما هم دستور داده اید که بازرس‌ها بیایند و ورود کنند، بازرس‌های شما گویا همکاری لازم را نداشتند؟

محمدی: حتماً ما باید ورود جدی‌تر داشته باشیم، ما حتی سایت‌هایی که اقدامات این چینی انجام می‌دهند، بازخواست می‌کنیم. بعضاً این آگهی‌های فروش مدرک را می‌زنند، این هم مبتلابه همه بخش‌ها در ایران است. اما راه حل آن.

سؤال: پس شما خودتان به این موضوع رسیده اید؟

محمدی: بله.

سؤال: ان شاءالله با خبرنگارها همکاری کنید که شفافیت فضا باعث جلوگیری بیشتر می‌شود؟

محمدی: بله، چون این مدرک یک مدرک بین‌المللی است و در دنیا قابل قبول است، متأسفانه هر مدرکی که ارزشمند می‌شود و می‌شود روی آن امتیازهایی تعریف کرد، ابزارهای اینطوری ممکن است وجود داشته باشد. اما راه حل آن که می‌تواند کل این بازار را تنظیم کند، راه حل آن داده است و داده هم زمانی پیش می‌آید که بتوانید قوانین مشخصی برای ارتباط با مردم و مشارکت داشته باشید. ما برای اینکه این مسئله را حل کنیم.

سؤال: این نظارت درون سازمانی هم دارد. الان وقتی بازرس شما چند بار از آنها بچه‌های خبرنگاران صداوسیما خواسته اند و اقدام نمی‌کنند، همکاری نمی‌کنند، این نیاز به نظارت شما بعنوان مدیریت دارد. این قول را حداقل به خبرنگارها بدهید که...؟

محمدی: همیشه مسیر درست مبارزه با فساد شفافیت است. بازرسی ممکن است مؤثر باشد، بازرسی‌ها، ولی شفافیت وقتی که یک عنصری است که وقتی همه پنجره‌ها را شیشه‌ای می‌کنید، همه مردم بازرسی می‌کنند. بازرس‌های ما مطمئناً محدود هستند، ممکن است همه ضوابط را رعایت نکنند، ولی شفافیت است که کار اصلی را انجام می‌دهد. برای ایجاد شفافیت هم در نظام عرضه و تقاضا و هم در نظام صدور مدارک، هم سنجش صلاحیت و هم مالی، ما آمده ایم امسال یک حکمی داده ایم. من از شما می‌پرسم، آیا فردی که می‌آید شش یا هفت دوره مهارتی را می‌گذراند، باید به او سرویس رایگان بدهیم، در هر دهکی که باشد. الان کسانی می‌آیند هفت هشت دوره طی می‌کنند، همه را رایگان استفاده می‌کنند و می‌روند و شاید نظرشان اوقات فراغت است، اوقات فراغت باید از مسیرهای دیگری فراهم شود. کسی که دهک دهم جامعه است باید مثلاً رایگان بگیرد. آموزش فنی و حرفه‌ای در کشور، چون رایگان بوده است، تنظیم‌های آن خارج شده است. ما یک پیشنهادی به مجلس دادیم و دیشب مصوب شد و فکر می‌کنم خیلی اتفاق خوبی است. پیشنهاد این است که به سازمان فنی و حرفه‌ای کشور اجازه داده اند که بتواند از دهک‌های برخوردار جامعه که قاعدتاً پنج دهک بالا می‌شوند، تا ۳۰ درصد حق بهای آموزش را متناسب با تصویب نامه‌ای که به دولت می‌دهند، اخذ کند. این به این معنی است که من می‌توانم آموزش‌های ضروری را از آنها پول را بگیرم، مثل مهارت‌های پیشرفته. امروز ما در کشور نیاز داریم که تکنسین هوش مصنوعی، امنیت سایبری، تراکنش‌های ابری داشته باشیم. می‌آییم از اینها پول نمی‌گیریم و می‌گوییم توسعه بدهید و همانطور رایگان. ولی بعضی از مهارت است که نیاز دارد که از آنها مبالغی دریافت شود و به زیرساخت داده شود.

سؤال: منظور این است که بحث مالی باعث شده است که آن نظارت کافی وجود نداشته باشد و از این طریق می‌خواهید تأمین کنید؟

محمدی: بخشی این است و بخشی باعث می‌شود که ما بتوانیم منابع کافی برای تنظیم زیرساخت‌ها در کشور پیدا کنیم. اساساً تنظیم زیرساخت‌های ما خیلی غلط است، بودجه‌های دولتی برای چنین زیرساخت‌هایی دیگر کفاف نمی‌دهد. من فقط به شما یک عدد و رقم می‌دهم، اگر بخواهیم یک نوسازی در حد ۱۰ درصد انجام بدهیم، برای سازمان آموزش و فنی و حرفه‌ای، سال آینده ۲۰۰ میلیون دلار ما پول می‌خواهیم.

سؤال: این یک برنامه‌ای خوبی است و دقیقاً راه مبارزه با فساد همین افزایش شفافیت است. این یک مقداری شاید بگوییم برنامه میان مدت محسوب شود. در کوتاه مدت الان می‌خواهید چه اقدامی انجام بدهید؟

محمدی: در پورتال ما داریم بررسی می‌کنیم که از دیمه‌ها همه فرآیندها دیگر بیاید روی پورتال، ثبت نام خارج از پورتال نداشته باشیم، رصد کامل انجام شود، این رصد و این شفافیت‌ها باعث می‌شود که آموزشگاه‌ها، چه آزاد و چه دولتی، اگر تخطی کنند، حتماً با مقررات هیئت نظارت مواجه می‌شوند.

کد ویدیو دانلود فیلم اصلی

سفری دلپذیر در اقامتگاه‌های جذاب رامسر ، روستای آسیاب سر

adv_logo

سفری دلپذیر در اقامتگاه‌های جذاب رامسر ، روستای آسیاب سر

۷,۰۰۰,۰۰۰ تومان

رزرو از "شب"

yn-ad

سؤال: الان این ۲۰۰ میلیون دلاری که شما اشاره کردید، بودجه نیاز، الان چقدر بودجه دارید؟

محمدی: ببینید بعضی از مسائل باید روی میز سیاستگذار قرار بگیرد، هم مهم هستند و هم فوری هستند و هم اولویت دارند. شما در آموزش مهارتی می‌توانید با سرعت بسیار بالا، فرد را به اشتغال برسانید، اگر نظامات آن را خوب طراحی کنید و اثر سرمایه‌گذاری در این حوزه. اثر سرمایه‌گذاری در این حوزه با در خیلی از حوزه‌های دیگر متفاوت‌تر است. ما در آموزش سازمان فنی و حرفه‌ای، دو مشکل کلیدی داریم، یکی اینکه منابع هزینه‌ای و جاری ما کفاف همکاران ما را نمی‌دهد. معدل حقوق همکاران من کمتر از ۱۵ میلیون تومان است، یعنی تقریباً خیلی با این وضعیت اقتصادی کافی نیست. درخواست ما از دولت و مجلس محترم این بوده است که الحمدالله همه هم همکاری کرده‌اند که ما بتوانیم عائله دولت و حقوق و دستمزد همکاران ما را به طرز شرافتمندانه‌ای با همکاری دولت تأمین کنیم.

سؤال: این بسیار زمانبر است؟

محمدی: خیر. در گام دوم توسعه زیرساخت را از طریق مشارکت تأمین کنیم. مشارکت‌های اقتصادی، اجتماعی در کشور با بیزنس‌ها و کسب و کارها و با مردم - انجام بدهیم.

سؤال: الان مثلاً در این روال ظرفیت خودتان چقدر دارید از وضعیت بخش توسعه استفاده می‌کنید؟

محمدی: ببینید ما ۴ هزار و ۳۰۰ آموزشگاه جواهر کارگاهی داریم، یعنی با ۴ هزار و ۳۰۰ کسب و کار کشور همکاری می‌کنیم. اما این ظرفیت اصلاً پاسخگو نیست. امسال یک برنامه تحولی داریم که تلاش ما این است که در دیمه صد تا از مراکز خودمان را طبق قانونی که به ما اجازه داده شده است، ذیل مشارکت‌های خصوصی، در کنار کسب و کارها بگذاریم که سه اتفاق می‌افتد، هم این بیزنس‌ها و آموزش‌ها تقاضا محور می‌شوند و هم هزینه‌های ما به شدت کاهش پیدا می‌کنند و هم آنها نوسازی و تجهیز...

سؤال: این یک نقشه راه مجزا و مجهد می‌خواهد.

محمدی: بله. نقشه است خیلی خوشحال هستیم که اینجا با جزئیات می‌شود این را مطرح کرد. این یک نقشه راهی است که ما تهیه کرده ایم.

سؤال: به این نقشه راه شما می‌گویید ۲۰۰ میلیون دلار نیاز است؟

محمدی: ۲۰۰ میلیون دلار نیاز داریم که بخش‌های مختلفی این را تأمین می‌کند، امیدواریم که بتواند تأمین کند.

سؤال: بودجه امسال را الان می‌توانید بگویید چقدر بوده است، بودجه ۱۴۰۳ چقدر بوده است؟

محمدی: بودجه ۱۴۰۳ ما حدود ۳ و نیم همت است که ۹۵ درصد آن حقوق و دستمزد است.

سؤال: پس قاعدتاً رسیدن به آن موقعیت آرمانی خیلی زمانبر خواهد بود؟

محمدی: خدا را شکر خیلی‌ها به ما کمک می‌کنند.

سؤال: این نیاز به نقشه راه شما دارد؟

محمدی: بله این نکته‌ای است که دوستان ما در وزارت کشور و وزارت نفت انجام داده اند. ۵ درصد اعتبارات مسئولیت اجتماعی وزارت نفت را آمده اند و می‌گویند برای توسعه زیرساخت‌های آموزش‌های مهارتی هزینه شود. خیلی اتفاق مهمی است، اینکه مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در توانمندسازی برود. همین کار را با وزارت صمت، وزارت رفاه خودمان که دارد برای بهزیستی و آموزش فنی و حرفه‌ای انجام می‌شود، وزارت نیرو و گروه‌های دیگر انجام می‌دهیم که بخشی از این زمینه را ایجاد کنند. این برنامه در کنار همین برنامه‌ای که گفتم مصوبه‌ای است که مجلس شورای اسلامی برای ۱۴۰۴ به ما داده است، این سه چهار برنامه به منابع جدیدی را می‌دهد که بتوانیم زیرساخت‌ها را توسعه بدهیم. البته سازمان برنامه و بودجه هم برای تصحیح منابع بودجه جاری ما که برای همکاران است، کمک‌هایی می‌کنند. ما تلاش مان را در همین دو ماه کرده ایم که یک مقداری از لحاظ نهادی و سازمانی تلاش‌ها انجام شود.

سؤال: این یک تحولی در قضیه مالی سازمان فنی و حرفه‌ای ایجاد می‌کند. بیاید یک جمع بندی خلاصه راجع به فروش مدرک بگویید بعنوان رئیس سازمان. بگویید من دو ماه است که رئیس سازمان فنی و حرفه‌ای شده‌ام، مثلاً تا ۳ یا ۶ ماه دیگر قول می‌دهم که این موضوع تحت هر شرایطی که دارد اجرا می‌شود، کاملاً جمع شود. حالا می‌خواهید نظارت تان را تقویت کنید یا هر چیز دیگری؟

محمدی: داده محور کردن سازمان، اصطلاحاً سکو محور شدن آن و پلت فرمی شدن آن و بردن آن به سمت شفافیت.

سؤال: چقدر زمان می‌برد؟

محمدی: یک بخشی از پورتال ما تا پایان سال داریم بهره برداری جدید می‌کنیم که خیلی کمک می‌کند ولی برای اینکه بد قول نشویم، آن شش ماهی که شما گفتید.

سؤال: یعنی تا تابستان ما دیگر باید بگوییم هیچ فروش مدرکی نخواهیم داشت؟

محمدی: بله. بیش از آن که مهمتر است، آرزوی من این است که سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای بخشی از زیست بوم اقتصادی کشور شود. این باعث خواهد شد که این سازمان هویت خودش را با مبنای همان چیزی که رئیس جمهور دکتر پزشکیان می‌گویند، جناب دکتر حیدری به آن تأکید کردند، مبتنی بر عدالت و انصاف برای طبقه‌های محروم و کم برخوردار، مستضعفین، می‌تواند شکل بدهد این فرصت را که همه بهره‌مند شوند و بتوانند به اشتغال نزدیک شوند.

سؤال: یک مقدار راجع به اتباع صحبت کنیم. آموزش اتباع را هم برعهده دارید؟ بودجه این از کجا تأمین می‌شود؟

محمدی: اساساً یکی از نقش‌های کلیدی همه سازمان‌های فنی و حرفه‌ای در دنیا این است که مخاطبین متعددی دارند که باید توانمند شوند. ما ۱۹ گروه مخاطب داریم، از معلولان و توان یاب‌ها و اتباع بگیرد تا دانش آموزان، زنان بی سرپرست که خیلی متنوع هستند، یکی از آنها اتباع است. ما ذیل قراردادی که با سازمان ملل داریم، سالانه تعدادی را آموزش می‌دهیم. اخیراً به شیراز رفته بودم و بازدید داشتم، در یک کارگاهی بیش از ۱۰۰ نفر از خانم‌های افغانستانی حضور داشتند که آموزش‌های خیاطی دیده بودند و مدل‌ها و الگوهای آنها خیلی جذاب بود و اینها وارد بازار کار شده بودند.

سؤال: هزینه آموزش اینها از سازمان ملل تأمین می‌شود؟

محمدی: بله ذیل برنامه‌هایی که با وزرات کشور داریم، این برنامه تعریف می‌شود و انجام می‌دهیم. البته سازمان‌های بین المللی دیگری هم کمک می‌کنند. مثلاً اخیراً با یونسکو، پایان همین ماه، یک قرارداد ۶ و نیم میلیون دلاری داریم برای توسعه محتوا و گروه‌های مختلف دارند کمک می‌کنند.

سؤال: اگر امکان دارد بفرمایید چقدر بودجه از سازمان ملل گرفته اید و بابت این بودجه‌ها آموزش داده اید؟

محمدی: در بخش اتباع، عملکرد ما کمتر از ۱ میلیون دلار است. برمی‌گردد به تحرک خود سازمان، وزارت کشور و بقیه که بتوانیم منابع بین المللی را جذب کنیم.

سؤال: یعنی شما هرچقدر بیشتر آموزش بدهید، آنها منابع بیشتری به شما می‌دهند؟

محمدی: اساساً منابع بین المللی وجود دارد، بخشی برمی گردد که ما بتوانیم پیشنهادهای خوب بدهیم، همکاری‌های خوبی تعریف کنیم. در دنیا حوزه توانمندسازی اصطلاحاً ترند و به روز است و خیلی‌ها در این زمینه کار می‌کنند. ما هم باید با یک نگرش‌های گشوده تری از این منابع بین المللی به نفع ملت استفاده کنیم.

سؤال: یک بخش دیگری که راجع به سازمان فنی و حرفه‌ای خیلی بحث راجع به آن وجود دارد، می‌گویند سازمان فنی و حرفه‌ای نمی‌تواند اساتید خوب خودش را حفظ کند. سر همان مسائل مالی که شما هم اشاره کردید. راهکار این چه است، طبیعتاً اگر استاد خوب وجود نداشته باشد، مهارت خوبی هم نخواهیم داشت؟

محمدی: بله. ما در دانشگاه‌ها می‌توانیم اساتید را حفظ کنیم. یک مشکلی است که همه دامنگیر آن هستند. ما با حقوق و دستمزدی که در جامعه است، هم دما نیستیم. دولت اساساً سازمان حقوق و دستمزدش با جامعه نیست. پرستاران، معلم‌ها، اساتید دانشگاه‌ها، مربیان و همه و ما در بخش آموزش سازمان فنی و حرفه‌ای مربیان ما از همه مظلوم‌تر هستند. یعنی یک سازمانی است که با وجود مربیان متخصص از دانشگاه‌های خوب و فرهیخته ولی به دلیل همین نابسامانی‌های مدیریتی نتوانسته است جایگاه خودش را پیدا کند. تمام تلاش من با همکاران ما این است، دکتر حیدری، وزیر محترم، وقت ویژه گذاشته اند که ما بتوانیم این نظامات حقوق و دستمزد را حداقل با دولت هم دما کنیم.

سؤال: نتیجه اش چه شده است؟

محمدی: داریم تلاش می‌کنیم. این ماه نتایج خوبی اقداماتی را شروع کرده ایم.

سؤال: یعنی اساتید سازمان فنی و حرفه‌ای امیدوار باشند که سال آینده ...؟

محمدی: مطمئناً به ما ابلاغ شده است، اساسنامه وجود دارد، تصویب نامه آن را نهایی کرده ایم، باید به دولت بدهیم تا تصویب کنند، رتبه بندی اعمال خواهد شد. راجع به رفاهیات مربیان، طبق قانون اساسنامه ما منابعی را از سازمان تأمین اجتماعی داریم کسر می‌کنیم، یک ده هزار مزد کارگران است. اگر خداوند بخواهد از این ماه وصول می‌شود و داریم برای آن برنامه ریزی می‌کنیم که چگونه استفاده کنیم. یک ضرابی اعمال شده بود که اولین آن را این ماه اعمال کرده ام و سازمان برنامه و بودجه و همه همکاری کرده اند. در تلاش هستیم در برنامه میان مدت، بتوانیم بخشی از این عقب افتادگی در سازمان دولت را با جامعه‌ای که خیلی فاصله داریم را جبران کنیم.

سؤال: نکته مهمی که شاید هویت و مبنای تشکیل سازمان فنی و حرفه‌ای باشد، نزدیکی صنعت و دانشگاه است. شعاری که سال‌ها است که به کشور می‌دهیم؟

محمدی: صنعت و فنی و حرفه ای.

سؤال: منظورم مهارت محوری است، نه کاری به دانشگاه داریم و نه سازمان فنی و حرفه ای. بحث ما نزدیکی علم، هدف بودن علم به حوزه صنعت است. من در کشورهای دیگر قبلاً هم مطالعه می‌کردم، مثلاً دانشگاه‌های فنی و حرفه‌ای در آلمان یا کالج‌های اجتماعی که در امریکا وجود دارد، خیلی از این دانشگاه را می‌روند نزدیک به صناعی که به آن مشاغل نیاز دارند، بنا می‌کنند. خاطریم است که حداقل شاید به جرأت بگویم ۱۵ سال پیش، من با رئیس سازمان فنی و حرفه‌ای در یک برنامه مشابه، صحبت می‌کردیم، می‌گفت ما با وزارت علوم هماهنگ شده ایم که مراکز آموزشی مان را نزدیک

به صنایع برگزار کنیم، مثلاً الان در شهرک صنعتی عباس آباد و شمس آباد. اول اینکه شعار نزدیکی صنعت و علم که بحث دانشگاه نباشد و فنی و حرفه‌ای باشد، الان در چه شرایطی است، چالش‌های آن کجا است و چطور می‌خواهید در سازمان خودتان می‌خواهید این را برطرف کنید؟

محمدی: عقیده دارم از ظرفیتی که ما در همکاری با صنعت و خدمات کشور داریم در سازمان فنی و حرفه‌ای شاید کمتر از ۱۰ درصد آن محقق شده است و در دانشگاه‌ها کمتر از ۲ یا ۳ درصد که با عدد و رقم حاضر هستیم که اثبات کنم. ما ۴ هزار و ۳۰۰ مرکز جواهرکارگاهی داریم که اینها ارتباطات خوبی دارند یعنی در کارگاه خودشان، در کارخانه خودشان، آمده اند یک مرکز آموزشی را زده اند. در یک برنامه توسعه‌ای ما تمام تلاش مان این است که بتوانیم بخش عمده‌ای از ظرفیت‌های مراکز خودمان را در مشارکت با صنایع بگذاریم. اصطلاحاً من می‌گویم ما مراکز دولتی را می‌خواهیم ملی کنیم. یعنی اینکه مثلاً در جنوب ایران ما در شهرستان‌های دیر، کنگان، جم، مهر، لامرک و پارسیان، مرکز فنی و حرفه‌ای داریم و یک منطقه ویژه اقتصادی پارس جنوبی هم آنجا داریم. این مراکز باید هاب مهارت‌های انرژی، اقتصاد دریا و صنایع استخراجی باشند. برای اینکه مراکز چنین اتفاقی برای آنها بیفتد، آن منطقه ویژه انرژی، آن منطقه انرژی بر پارسیان و منطقه اقتصادی لامرک، همه اینها باید نیازهایشان را با این مراکز تنظیم کنند، حامی این مراکز شوند و برعکس نیرو بگیرند. ما داریم این کار را انجام می‌دهیم، با تشکیل قطب‌های مهارتی و هاب‌های مهارتی.

سؤال: اینها باید خودشان هم در منابع مشارکت کنند، شاید نیروی کارشان جذب شود؟

محمدی: مشتاق هستند. همان مسئولیت اجتماعی که اینجا گفتیم اینجا تهیه می‌شود. یا در حوزه صنایع و مهارت‌های پیشرفته الان ما در ۱۶ رسته، نیاز جدی داریم در امنیت سایبری ما تکنسین نداریم، اینها سالی ۵ هزار نفر می‌خواهند. شرکت‌های بزرگ تکنولوژی در ایران، ما حاضر هستیم زیرساخت‌هایمان را در اختیار آنها قرار بدهیم با همین کار هم انجام می‌دهیم، من اینجا به طور رسمی اعلام می‌کنم. ۱۲ میلیون متر مربع ما فضا داریم و امکانات خوبی که با مشارکت صنایع می‌توانند اینها شکل بگیرد، تبدیل به هاب‌ها و قطب‌های مهارتی و زیرساخت‌های توسعه‌ای کشور شود.

سؤال: فکر می‌کنید یک مقدار صنایع هم نیاز دارند تا از فعالیت‌ها و خدمات شما اطلاع پیدا کنند؟

محمدی: بله.

سؤال: درخصوص نیت خواه هم توضیح بفرمایید، آماری دارید، برای اطلاع بینندگان، طبق روایت‌های مختلف حدود ۲ میلیون و ۸۲۳ هزار نیت در ایران وجود دارد. این نیت‌ها افرادی هستند که نه درس می‌خوانند، نه کار می‌کنند. جمعیتی با هدف نامعلوم که ۲۵ و ۶ درصد بازه سنی ۱۵ تا ۲۴ سالگی را تشکیل می‌دهند که معروف شده اند به نیت که در واقع یک پدیده یا یک چالش قرن ۲۱ است. سازمان شما برنامه یا اقدام مشخصی در این خصوص دارد؟

محمدی: وضعیت این قشر از جامعه، فکر می‌کنم یکی از دلایل شکل‌گیری در جامعه ایران متنافر بودن فرهنگی اینها با بخش عمده‌ای از جامعه است. یعنی ما درها را گشوده نکرده ایم، فرش قرمز پهن کنیم که اینها بیایند. استعدادیابی شان هم نکرده ایم، خیلی توجهات جدی به آنها نکرده ایم. ما به دنبال یک برنامه بزرگ استعدادیابی هستیم که بتوانیم مشارکت اینها را بگیریم. قبل از هر چیزی برای اینکه آدم‌ها مهارت شغلی را پیدا کنند، باید بدانند چه استعدادهایی دارند.

وارد این چرخه آموزشی صفر شوند که بفهمند که اصلاً به درد چه می‌خورند، می‌خواهند چه کاری کنند، که بعد از استعدادیابی بروند و مهارت یاد بگیرند.

سؤال: راجع به نت‌ها آماری دارید؟

محمدی: تلاش ما این است که امسال با یک برنامه، قبلاً می‌گفتیم نهضت سوادآموزی، الان می‌گوییم نهضت مهارت آموزی. تلاش ما این است که با ایجاد یک برنامه خاص برای جوانان به ویژه خانم‌ها، بیاییم فعالیت‌های جدی را برای استعدادیابی آنها با مشارکت انواع سکوها و مشارکت آموزش و پرورش و مابقی آغاز کنیم که ان شاءالله نتایج خوبی داشته باشد.

سؤال: آمار خاصی دارید؟

محمدی: ما در آموزش و پرورش ۱۷ میلیون دانش آموز داریم که ۷ میلیون آنها کم برخوردار هستند، ۷ میلیون آنها متوسط هستند و ۳ میلیون برخوردار هستند. از نیت‌ها در این دو طبقه پخش هستند و باید شناسایی شوند که برای شناسایی مدل‌های مختلف دارد.